

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 10 października 2012 r.

Poz. 3952

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.398.2012 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 2 października 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIII/218/12 Rady Miejskiej Wodzisławia Śląskiego z dnia 29 sierpnia 2012r. w sprawie wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie Miasta Wodzisławia Śląskiego, w części określonej w § 1 ust. 1 pkt 3 uchwały, jako niezgodnej z art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity Dz. U. z 2012r., poz. 391) oraz § 10 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 listopada 2002r. w sprawie wymagań dla pojazdów asenizacyjnych (Dz. U. Nr 193, poz. 1617).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą podjętą na podstawie art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Rada Miejska Wodzisławia Śląskiego określiła wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie miasta Wodzisławia Śląskiego. Jednocześnie w treści § 4 uchwały Rada postanowiła, iż uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Podjęta uchwała stanowi akt prawa miejscowego. Z istoty aktu prawa miejscowego wynika niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, które polega na powtarzaniu bądź modyfikacji wiążących go norm o charakterze powszechnie obowiązującym, zawartych w innych aktach normatywnych. Stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny bowiem regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały wydane przez inne podmioty przepisy powszechnie obowiązujące, kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów.

Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym – w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany.

Przedstawione stanowisko znajduje odzwierciedlenie w utrwalonej linii orzeczniczej uznającej za niedopuszczalne powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikację przez przepisy prawa miejscowego (por. wyrok NSA z dnia 30 stycznia 2003r., sygn. II SA/Ka 1831/02, niepublikowany; wyrok NSA z dnia 19 sierpnia 2002r., sygn. II SA/Ka 508/02, niepublikowany). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 października 1999r. (sygn. II SA/Wr 1179/98, OSS 2000/1/17) trafnie zauważył, że „uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego nie może regulować jeszcze raz tego, co

zostało zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy”. Powyższa zasada znajduje odpowiednie zastosowanie w odniesieniu do rozporządzeń.

W kontekście powyższych wyjaśnień za sprzeczne z prawem należy uznać postanowienie § 1 ust. 1 pkt 3 uchwały, zgodnie z którym przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych powinien utrzymywać pojazdy asenizacyjne w należyтым stanie higienicznym i sanitarnym poprzez mycie i dezynfekcję, co najmniej raz na tydzień. W przypadku braku miejsca do mycia i dezynfekcji na terenie bazy transportowej, przedsiębiorca ma obowiązek posiadania umowy na mycie i dezynfekcję pojazdów z firmami świadczącymi tego rodzaju usługi i korzystania z tych usług. Takie postanowienia uchwały modyfikują unormowanie §10 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymagań dla pojazdów asenizacyjnych. W przepisie tym wskazano, iż „po dokonaniu opróżnienia zbiornika w pojazdach asenizacyjnych część spustowa zbiornika powinna być odkażona, a po zakończeniu pracy pojazdy powinny być umyte”.

W ocenie organu nadzoru kwestionowany przepis uchwały należy uznać także za sprzeczny z art. 7 ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Podkreślenia wymaga bowiem fakt, iż rada gminy zobligowana jest do określenia wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia. Tymczasem w przedmiotowej uchwale, Rada Miejska Wodzisławia Śląskiego nałożyła faktycznie na przedsiębiorcę obowiązki, jakie powinien on realizować już po uzyskaniu zezwolenia.

Z uwagi na wymienione nieprawidłowości stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w części określonej w sentencji, jest zasadne i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. WOJEWODY
ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Nadzoru
Prawnego

Krzysztof Nowak

Otrzymują:

- 1) Rada Miejska Wodzisławia Śląskiego
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) aa.